

25.

Παραίτησις ἀγωγῆς τῆς 12 Δεκεμβρίου 1679. Νοτάριος X. Βασμοῦλος (Β:βλ. 1 σ. 239).

† 1679 a di 12 Dicembre il giorno d'hoggi Comparse il presente personalmente m(isse)r Procopi Niclo de Micheli, il quale da suo spontanea volontà et con ogni miglior modo et si remove dalla querela che face nell'oficio della Cancellaria Prettoria contro Andrea et Zanetto fratelli Zurachi ¹⁾ dalla villa Musachi ² non pretendendo da essi ut altro, intendo che la Giustizia non progredisca più oltre contro limedesimi et cosi insta alla presentia degli infrascritti testimonii et affermerà.

† Demetrio Avuri fui presente.

† Προκόπιος Νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

[Μετάφρασις κατὰ Λ. Χ. Ζώνη]

† 1678 τῇ 12 Δεκεμβρίου. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν ὁ παρὼν προσωπικῶς κύρ Προκόπιος Νίκλος τοῦ Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος ἐλευθέρα βουλήσει καὶ μὲ τὸν καλύτερον τρόπον ἀποσύρει ἐκ τοῦ Δικαστηρίου τὴν κατηγορίαν κατὰ τῶν Ἀνδρέου καὶ Τζαννέτου ἀδελφῶν Τσουράκη ¹ ἐκ χωρίου Μουζάκι ²) οὐδὲν ἀξιῶν παρ' αὐτῶν, θέλων ὅπως ἡ δικαιοσύνη μὴ προβῇ περαιτέρω κατ' αὐτῶν καὶ οὕτως ἐνίσταται παρουσίᾳ τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων μαρτύρων καὶ ὑπογράφεται.

Σκλαβοπούλλα (Σέλινον), Σκλαβεδιάκο, Σκλάβοι (Σητεία), Σκλαβεδοχώρι (Πεδιάς), Σκλαβόκαμπος καὶ Sclavonatheia. Διὰ πλείονα βλ. Ν. ΤΩΜΑΔΑΚΗ, Σλάβοι ἐν Κρήτῃ, Ε.Ε.Κ.Σ. 4(1938) 425 - 431, Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν σλαβικῶν, ἀρμενικῶν καὶ τουρκικῶν ἐποικήσεων ἐν Κρήτῃ, *Αὐτόθι* 2(1939) 10 - 11. Ὡς ἐπώνυμον ἀπαντᾷ εἰς τὰ Κύθηρα βλ. *Κυθηραϊκὴ Ἐπιθεώρησις* 1 (1923) σ. 252, 383, εἰς Κεφαλληνίαν κ. ἄ. Ἐπίσης ἐν Μάνῃ ἔχομεν τὸ ἐπών. Σκλαβόλιας καὶ ἐν Κέα Σκλαβονικόλας Τοπων. ἐν Λακεδαιμόνι Σκλαβοχώρι, τό Σκλαβόγιαλος Μεσσην., Σκλαβόλακκα Αἰτωλία, Σκλάβος Κίμωλος, Σκλάβοι Μακεδ. κ.ἄ. Πρβ. καὶ ἀνωτέρω σ. 27 σημ. 3. Γενικώτερον περὶ τῆς λ. Σκλάβος βλ. Δ. ΓΕΩΡΓΑΚΑ, Beiträge zur deutung als Slavisch erklärter Ortsnamen, *Byz. Zeitschrift* XLII. 2 (1941) 374 - 375. Ἐν Ζακύνθῳ ὡς τοπων. εὑρηνται τὰ: Σκλάβον τοῦ, τοῦ Σκλάβον ἢ Σπηλαιά, τοῦ Σκλάβον ὁ κάβος.

¹⁾ *fratelli Zurachi* (ἀδελφῶν Τσουράκη). Ἡ οἰκογ. αὕτη μαρτυρεῖται εἰς τὸ χωρ. Μουζάκη ἀπὸ τοῦ 1550. Ἐκ ταύτης ἔχομεν *ἱερέα Ἰωάννην* συμβολαιογράφον Ζακ. 1567 καὶ *ἱερέα Ἀντώνιον* συμβολαιογράφον ἀπὸ 1603 - 1609.

²⁾ ἐκ χωρίου Μουζάκι. Τοῦτο ἀπαντᾷ ἐν ἔτει 1521 ὁ κάτοικος Μουζακιώτης καὶ οἰκογ. Μουζακιώτου ἐν Ζακ. Τὸ χωρίον ἐκλήθη ἐκ τῆς γενικῆς τοῦ κτήτορος τοῦ Μουζάκη, ὅς τὸ Μουζάκη, τὸ Μουζάκι. Ὁμοίως ἐν Ζακύνθῳ ἐλέχθη τοῦ Φιολήτι (τῷ 1509 ἀπαντᾷ: Τὸ χωρίον τοῦ Φιολήτη), Γαϊτάνι, τό, (τοῦ Γαϊτάνη-ὅς τὸ Γαϊτάνι). Τὸ Μπελούσι (τοῦ Μπελούση) κ.ἄ. Πρβ. ΜΠΙΣΚΙΝΗΝ Α., Ἱστορικὰ σημειώματα Ζακύνθου. Πόθεν ὠνομάσθη τὸ χωρίον Πλεμοναρίου. Ἐφημ. Ζακύνθου *Ἑλπίς* 32 (1906) φύλλ. 1581 σ. 1 - 2 καὶ φύλλ. 1582. σ. 1 καὶ Δ. Β. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΝ, *Ἀθηνᾶ* 53 (1949) σ. 190 κ.ἑξ. Χωρίον Μουζάκι ἀπαντᾷ καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Β. Ἠπείρῳ. Ἐπώνυμον δὲ καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ. βλ. Ε.Ε.Β.Σ. 4 (1927) σ. 339.

† Δημήτριος Ἀβούρης ¹⁾ παρὼν
 † Προκόπιος Νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

26.

Μίσθωσις ἐργασίας τῆς 7 Νοεμβρίου 1680. Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Βιβλ. 14 σ. 84).

† 1680 Νοεμβ(ρίου) 7. Τὴν σήμερον ὁ μ(ισσέ)ρ Ἀναστάσις Ραψομανίκης ²⁾ ἐσυμφώνησε μὲ τὸν παρόντα κ(ύ)ρ Προκόπη Νίκλο, καὶ οἱ δύο ραφτάδες, καὶ ὑπόσχεται ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰ πάη νὰ σταθῇ εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ ἄνωθεν Ραψομανίκη νὰ τόνε δουλεύῃ εἰς τὴν τέχνην του ἕως τὸ μεγάλο Σάββατο, πρῶτο ἐρχόμενο, δουλεύοντας ἡγαπημένα καὶ ἄξεσυνέριστα καθὼς τὸν ἤθελε διορθώνει ὁ ἄνωθεν Ραψ(ομανίκης) δίχως νὰ μανκάρῃ καμμία ἡμέρα δουλευτάρικη, ἡγουν καθημερινή· καὶ διὰ πλερωμή του ἐσταθήκανε ντακκόρδο νὰν τοῦ δώσῃ ὁ ἄνωθεν Ραψ(ομανίκης) διὰ ὅλον τὸν αὐτὸν καιρὸν ριάλια δέκα, Ν° 10, τὰ ὅποια στὸ πα-

¹⁾ Ἀβούρης· τὸ ὄνομα μαρτυρεῖται τῷ 1445 εἰς ἀργυρόβουλλον τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου. Βλ. Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ, Παλαιολογία καὶ Πελοποννησιακά. Ἐν Ἀθήναις 4 (1930) 231 Ἰωῶσαφ Ἀβούρης, ἀνὴρ Ζακύνθιος, εἶναι γνωστὸς ὡς ἀρχιεπίσκοπος Καρπάθου ἐν ἔτει 1583. Οὗτος μέλλων νὰ μεταβῇ ἐκ Ζακύνθου εἰς τὴν ἐπαρχίαν του (Κάρπαθον), διέθεσε ἅπαντα τὰ ὑπάρχοντά του. Τὴν διαθήκην του δημοσιεύει ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Α. Ζώη, ὁ Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ, Ἀρχιεπίσκοποι Καρπάθου καὶ Κάσου, *Νησιωτικὴ ἐπετηρίς* 1 (1918) 298 - 299. Οὗτος ἐχρεώσται εἰς τὸν ἱεράρχην Ζακύνθου 45 τζεγκίνια τὰ ὅποια πληρώνει ὁ γιάκουμος γαβριλόπουλος, βλ. Α. ΖΩΗ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ ἐκ Ζακύνθου, ἐκδ. Β. Ἀθήναι 1925 σ. 72. Τὴν αὐτὴν ἐποχὴν μαρτυροῦνται καὶ οἱ Στάθης Ἀβούρης ἱερεὺς, Νικόλαος, Διάκος καὶ Μᾶρκος Βλ. Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ, ἐνθ' ἀν. σ. 298 - 299. Εἰς συμβόλαιον συνταχθὲν ἐν Ζακύνθῳ τῇ 9 Νοεμβρ. 1615 ὑπογράφει ὡς μάρτυς «ἐγὼ παπα σταμάτιος ἀβουρης μαρτυρῶ ἄνωθεν καὶ ὑπόγραφα», βλ. Μ. ΓΕΛΕΩΝ, Πατριαρχικαὶ ἐφημερίδες (1500 - 1913). Ἀθήναι 1938 σ. 179. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα μαρτυρεῖται τὸ ὄνομα. Ἐν ἔτει 1827 18/30 Ἰανουαρίου «ὅπου πράττει ὡς ἐπίτροπος τῆς Κυρίας Γιατρού, χήρας ποτὲ Κυρίου Παναγιώτη Κρεββατᾶ κάτοικοι ὅλοι εἰς τὴν ἄμο περιοχὴ Ἀγίου Ἀνδρέος τοῦ Ἀβούρι [εἰς Ζάκυνθον], βλ. Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, Κρεββατᾶδες καὶ Λακεδαιμόνων, *Λακωνικά*. Ἐν Ἀθήναις 1 (1932) σ. 289. Βλ. καὶ ἀνωτέρω σ. 51 σημ. 2.

²⁾ Ἀναστάσις Ραψομανίκης. Ἡ οἰκογ. μαρτυρεῖται τὸ πρῶτον τῷ 1516 ἐνεγράφη δὲ ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1574. Εἰς χαρτῶα τετράδια γραφέντα τὸν 15 αἰῶνα ὑπὸ Ἀναστασίου Ραψομανίκη καὶ προστεθέντα εἰς ἐκ περγαμηνῆς κώδικα τοῦ 12 αἰῶνος σωζόμενον ἐν Ἀργοστολίῳ παρ' ἰδιώτῃ ἀπαντοῦν σημειώματα: ἐκ τῶν τοῦ Ἀναστασίου Ραψομανίκης. «Ἐγραφα μὲ τὸ ἰδιό μου, χέρι». Κατωτέρω «1597 μῆνη νοεμβριον 14 ἀποκρέψαμε τὸ κρέας» καὶ κατωτέρω «ὁμολογο εγὼ νηκοὺς ραψομανηκίς πὺρ εἶλα ἀπο το μπαρμπά μου τογ κονσταντι ραψομανηκί δατηκα τζηκινια (90) ητι ἐνενηντα γα του τα δοσο σε απασα καλο του θελημα» Βλ. Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ. Τρεῖς κώδικες ἐν Κεφαλληνίᾳ, *Ν. Ἑλληνομν.* 6 (1909) 322 - 323. Ἐν ἔτει 1602 Ἰουνίου 20 μαρτυρεῖται ἐπίσης συνεννόησις τοῦ ἱεράρχου Ζακύνθου μετὰ τοῦ Σ. Ραψομανίκη καὶ Σέκουλα διὰ μίαν οἰκίαν. Βλ. Α. ΖΩΗ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος σ. 78. Καὶ μετὰ ταῦτα (1745) ἀπαντᾷ ὄνομα Ραψομανίκης Σπυρίδων, τῷ δὲ 1756 ἱερεὺς Σπῦρος Ρ., *Κατερίνα* καὶ Ἄννα Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, Θωμᾶς Φλαγγίνης σ. 153, 155, 158. Τὸ ἐπὼν. καὶ σήμερον ἐν Ζακύνθῳ.

